

HGGunnink, gehouden te Assen, 31.03.2024

Pasen

Votum + zegengroet

Gezang 16

Gebed

Psalm 21:1,2,3,4

Lezen Lukas 18:31-34

Lukas 24:13-35

Tekst **LUKAS 24:25-27**

Bediening van het Woord

Gezang 21:1,2,3

ApGelBel

Gezang 19:1,2,3,4

Gebed

Inzameling van de gaven

Psalm 21:5,6,7

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Wat ga je doen als je de overwinning hebt behaald?

Dan is het toch bijna natuurlijk dat het feest ook losbarst!

Pasen.

De overwinning is behaald, de Heer is waarlijk opgestaan!

Maar van dat juichende feest, komt niks van terecht.

Die twee, onderweg naar Emmaüs, zijn helemaal niet aan het juichen.

Het is, "Hij is gekruisigd, en 't is nu al de derde dag".

Het is: 'eind slecht, al slecht'.

Maar dan ...

Ik laat u het Woord van de HEERE horen onder het thema:

De 'onbekende' Gezalfde onderwijst Zijn twee leerlingen

met	1) Zijn vermaan	vs. 25
	2) Zijn vraag	vs. 26
	3) Zijn Woord	vs. 27

1) Het is een bijzonder gesprek.

De 'Onbekende', Die laat ze eerst maar praten, en Hij luistert. Hij luistert goed.

En dan begint Hij. Dan gaat Hij in op wat ze allemaal gezegd hebben.

En dan hebben zij te luisteren. Goed te luisteren.

En wat dan geschreven staat in uw Bijbel, broeders en zusters, dat is een één-letterwoord. Het woordje 'o'.

En ja, wat stelt dat nou voor?

Nou, dat wordt niet zomaar gebruikt.

Het is de vijfde en laatste keer dat de Heere Jezus het gebruikt. En het heeft echt betekenis.

Kijk, als wij een mailtje of een appje sturen, en vroeger een brief, dan hebben wij allerlei mogelijkheden om van onze gevoelens ook wat te laten merken in ons schrijven.

Met die appjes heb je tegenwoordig allerlei emoticons. Je kunt ze zelfs laten huppelen tegenwoordig. Ik weet wel niet hoe dat werkt, maar ik heb dat al gezien.

En wij hebben uitroeptekens!

Nou, als je er daar 4 van gebruikt, dat is nogal wat.

Wij hebben vraagtekens.

Je kunt hoofdletters pakken.

Je kunt iets vet maken.

En met al die dingen weet de ontvanger meestal aardig hoe en wat je aan het denken was bij het sturen van dat appje of dat mailtje.

Maar wie iets schreef in die tijd, die kon niets van die dingen.

Het Nieuwe Testament is geschreven met allemaal kleine letters. Geen leestekens.

Achter elkaar door.

Soms zelfs is dat zo lastig dat je niet eens precies weet waar nou een woord ophoudt en waar een woord begint.

Maar dan, met die ene letter 'o', kun je wel iets duidelijk maken.

Lucas heeft dat niet bedacht.

Maar de Heere Jezus Zelf zegt het tegen die twee.

Want die ene letter, die geeft een stuk emotie, een stuk bewogenheid aan.

Als je die vijf keer nakijkt die de Heere Jezus gebruikt, kun je dat zo nagaan.

De Heere Jezus zegt bijvoorbeeld: "o, vrouw, groot is uw geloof!"

Nou, positief, geweldig, prachtig! Wat is dat mooi!

Een andere keer is het negatief: "o, ongelovige generatie."

En negatief is het hier ook.

'Ongelovigen, onverstandigen, en dragen van hart.'

De 'Onbekende' is slecht te spreken over die twee leerlingen.

Wat zij denken, wat zij zeggen, daar klopt helemaal niks van.

Je mag dus zeggen: dat ene lettertje, dat ene woordje 'o', dat geeft aan: Hij is heilig verontwaardigd, heilig geïrriteerd over wat zij laten horen.

"Stukken onverstand!", daar begint Hij mee.

En dat is dan niet dat ze onnozel zijn. En met hun IQ zit het ook wel goed.

Maar ze gebruiken hun verstand niet.

En het gevolg is dat ze zichzelf helemaal vastzetten in hun denken en praten.

Ze blijven maar bij: 'ja, dat kruis. Dat kruis dat is vloek. Vloek van God. Dat kruis, de dood. Het einde.'

Maar kun je dan inderdaad zeggen na het kruis: 'eind slecht, al slecht'?

Nee, immers.

En het tweede dat Hij tegen ze zegt dat is: “langzamen en tragen van hart, van denken. Jullie gaan ook werkelijk geen stap in de richting van geloven.” En zo vermaant Hij. Zo keurt Hij dat doen en dat spreken van die twee af.

Hoe is dat nou toch eigenlijk mogelijk?

Is Jezus dan niet duidelijk geweest?

Jazeker wel.

Maar er is helemaal niks van blijven hangen.

‘En zij begrepen het niet.’

De feiten, die zijn duidelijk genoeg.

En wat er onderling, toen de leerlingen daar nog waren en toen die vrouwen kwamen meedelen hoe het was.

Wat er tegen jullie gezegd is, dat is immers ook zonneklaar!

Maar waar ligt het dan wel aan?

Misschien hebt u net ook wel wat met verwondering zitten te luisteren naar de tekst. Want, opvallend is, tenminste, ik vond dat opvallend, de ‘Onbekende’ Die herhaalt níet wat de vrouwen gezegd hebben. En wat er door anderen is meegedeeld.

Ik dacht: ‘ja, dat zou toch het meest logisch zijn dat hij daar nog een keer op terugkwam. En zou zeggen: “ja, maar jullie hebben het gehoord, die vrouwen hebben dit en dat gezegd.”

Dat doet Hij niet.

En hoezo niet?

Omdat die ‘Onbekende’ meteen dieper afstoot naar waar het eigenlijke probleem ligt. Dat zit op een dieper niveau om zo te zeggen.

De belangrijkste reden waarom de ‘Onbekende’ die twee vermaand, dat is, omdat ze niet geloven aan alles wat de proféten zeggen.

Met andere woorden, wat heel het Oude Testament heeft laten horen.

Want dat hele Oude Testament, dat komt volstrekt helder aan met: dit is alles om de Heere God, en Zijn plan en Zijn manier van doen, en Zijn reddingswerk te kennen.

Het Oude Testament, daar staat het allemaal in.

Ook als het gaat om die dingen waar jullie nu over aan het tobben zijn.

Die vraag van: ‘ja, maar dat kruis? Hoe past dat kruis nu bij Hem, bij Jezus?’

En denk dan even aan de betekenis van die naam: ‘de Heere redt’, Jezus uit Nazareth.

Vergeet niet, broeders en zusters, dat die ‘Onbekende’ het niet heeft over dingen die de twee niet zouden kunnen weten.

De Schriftlezing uit hoofdstuk 18 gaf het met zoveel woorden aan.

Al het werk van de Heere Jezus, alles wat er met Hem gedaan zou worden, dat zet hij als het ware aan tegen de profeten en de woorden van de profeten.

Vermaan, jazeker.

Vermaan vanuit ..., zeg maar gewoon: de Bijbel.
Elk Bijbels vermaan, of dat nou thuis is, als er thuis eens vermaand moet worden.
Of als het binnen de kerk gebeuren moet ...
Elk vermaan zegt, als het goed is, nog altijd: 'je kunt toch horen? Je kunt toch lezen?
In dat Woord staat toch hoe het zit, en hoe het moet? Dat is toch duidelijk?'

Wie zijn die twee?
Dat zijn leerlingen.
Die begintekst, vers 13, van twee van hén, die 'hen', dat zijn de leerlingen.
En dan moet je niet denken aan de twaalf, maar dan moet je denken aan de zeventig
of de tweeënzeventig. Twee van die leerlingen, die al heel wat opleiding en onderwijs
gehad hebben van de Heere Jezus.
Maar, geen begrijpen. Nog altijd onverstandig en traag om te geloven.

Wij gaan die twee niet afkraken.
Want u kunt zich daar ook wel wat bij voorstellen.
Als het gaat om begrijpen.
Ik heb dat vrijdagavond ook gezegd.
'Begrijpt u Golgotha?'
Nee, wij verwonderen ons, als de Heilige Geest met ons bezig is.
Wij verwonderen ons over die dingen die ons ook te hoog gaan.
En wij leren aanbidden.
En dat is ook het werk van de Heilige Geest.

En we gaan zeggen, "ja, inderdaad, zo en zo zijn de lijnen die in het Woord
getrokken worden."

Zeker, op dit moment in Lucas 24, hier is vermaan.
Vermaan van de kant van die 'Onbekende'.
Maar ook dát is, toen en nog altijd, vermaan is nooit om af te schrijven.
Zo van: 'nou, die twee, daar kun je helemaal niks mee. Zet er maar een streep door.
Er waren er 70, er blijven nog 68 over.'

Nee vermaan, liefdevol, om ze naar zich toe te trekken.
Dat is Bijbels vermaan.
Of dat nou vanaf de preekstoel komt, of dat het bij u thuis gebeurt.
God wil mij, jou, u de goede kant op hebben!

2) En daarom gaat de Heere ook verder. Dat is het tweede.
De 'onbekende' Gezalfde onderwijst Zijn leerlingen met Zijn vraag.

En die vraag, dat is echt de kern van alles.
En aan het antwoord op die vraag zit ook werkelijk alles vast.
Alles, van leven nú, met de Gezalfde. Tot en met ééuwig leven, samen met Hem.

Met Zijn vraag, heeft hun gestumper te maken.
Maar met Zijn vraag heeft ook hun en onze zaligheid te maken.
Want die vraag die duwt hen, en u en jou, met enorme kracht in de richting van een
heel overtuigd: 'JA!'

‘Ja, de Gezalfde moet lijden om Zijn heerlijkheid, Zijn glorie in te kunnen gaan.’
Hij moet door de diepte naar de hoogte.
Dat moet. Dat is wat God wil. Hiervoor heeft God Zijn Zoon, de Geliefde, gestuurd.
Om een leven lang Profetisch, Priesterlijk en Koninklijk bezig te zijn.
Om het wonder van redding, om het wonder van vergeving, om het wonder van
verzoening, om het wonder van rechtvaardiging, heiliging en verheerlijking voor
elkaar te brengen.
Door lijden heen.

Wat heeft de Heere Jezus meteen na de belijdenis van Petrus: “U bent de Gezalfde,
de Zoon van de levende God.”? Wat heeft de Heere Jezus toen gezegd?
Hij moet lijden.
Hij zal gekruisigd worden.

Dan komt meteen daarna de eerste aankondiging van het lijden, hoofdstuk 9:22.
En dat is herhaald. Want er is een tweede lijdens-aankondiging. En een derde.

En er staan nog meer teksten in Lucas, die aangeven dat de Heere Jezus hen echt
wel duidelijk heeft gemaakt, hoe en wat.
En dat ze op die vraag inderdaad allang “ja” hadden kunnen zeggen.

En dan is het zo mooi, zoals Lucas dat schrijft.
Want die twee, die hadden het steeds over ‘Jezus’.
Ja, zo was Hij bekend, zo spraken ze over Hem.

Maar die Jezus Zelf, die heeft het over ‘Christus’, over ‘de Gezalfde’.
Jezus, ja, maar juist in verband met de opdracht die Hij heeft.
In verband met Zijn werk waarvoor Hij is aangesteld en met de Heilige Geest gezalfd.

Hij komt.
Hij wil komen.
Hij komt om te doen wat gedaan moet worden. En Hij doet het.

En als dan Zijn leven steeds meer lijden wordt.
En als dat tijdelijk eindigt aan dat gruwelijke kruis onder de toorn van God. Dan is dat
geen mislukking.
Integendeel.

Het kón niet anders.
Om ons.
Het kón niet anders, om onze redding.
Om ons zondige zondaars die die toorn van God verdienen.

Het moet door lijden heen, en zó naar de heerlijkheid!
En dan is de opstanding het begin van de heerlijkheid.
Want de opstanding geeft aan, dat de Vader Zijn goedkeuring uitspreekt over al het
werk dat voor die opstanding gedaan is.
Of misschien kun je dan nog beter zeggen: de Vader wekt Hem op.
En dat is dan het bewijs: ‘Mijn Zoon, volmaakt was het. Het was af, perfect.’

En dan, het begin van de heerlijkheid is al de heerlijkheid die daarna doorgaat, Hemelvaart, Pinksteren, terugkeer.

Moest de Christus, moest de Gezalfde dit niet lijden?

En de Heere Jezus kijkt die twee aan als het ware. En er zit stilzwijgend die vraag in: "wat is hier op jullie antwoord?"

Oh, wat is dat moeilijk voor die twee. Omdat ze nog aldoor met dat kruis zitten. En daar past het leven niet bij, na de vloek.

Maar Hij dúwt hen erheen.

Ja.

Wat is hierop, broeders en zusters, wat is hierop jouw en uw antwoord?

Voor ons, groot geworden in de kerk over het algemeen, voor ons is het kruis misschien soms wel eens makkelijk. Kun je natuurlijk nooit zo zeggen, maar u begrijpt wat ik bedoel.

Juist in de kerk moet iedereen het goede antwoord geven.

Geloof je dat?

Moet de Gezalfde lijden?

Voor mij?

En zeg het dan: "ja Heere, dat geloof ik!"

En zo zal ook ik naar de verheerlijking mogen.

3) Tenslotte. **De onbekende Gezalfde onderwijst Zijn twee leerlingen met Zijn Woord.**

En nog voordat die twee kunnen reageren, spreekt de Heere Jezus al verder. Om ze te laten merken dat het inderdaad niet anders kan dan dat alleen het "ja" zal klinken op Zijn vraag.

Hij gaat heel het Oude Testament bijlangs.

Zoals wij dat ook kennen.

En begin dan maar bij het begin, Genesis 3.

Als daar de hiel vermorzeld wordt, dan is dat het lijden van de Heere Jezus.

En Exodus 12. Als dan het paaslam geslacht moet worden, dan verwijst dat naar de Heere Jezus en naar de bevrijding.

En als je Leviticus hebt met de offers, en de Grote Verzoendag, dan heeft dat allemaal te maken met het lijden.

Bloed moet vloeien.

Leven moet gegeven, want anders geen verzoening.

En Numeri. Met die slang op de staak.

Dat is dan alleen nog maar het begin.

Kijk de PSALMEN maar door.

PSALM 16. PSALM 22. 69. 118.

Denk maar aan tabernakel en tempel, waar alles spreekt van Hem.
Denk maar aan profeten en priesters en koningen.

Denk vooral aan zonde én genade.
Door de hele geschiedenis van het Oude Testament heen.

Hij legt uit aan die twee, hoe het dan zit.
Het heeft allemaal te maken met Hem Zelf.

Ik las ergens de zin, en die sprak mij wel aan: 'Hij komt uit het graf en Hij haast Zich naar het Woord'.

Hij komt uit het graf en Hij haast Zich naar het Woord. Dat vindt hier plaats.

In vers 32 merk je dan dat Zijn onderwijs direct gevolgen heeft.

Voor die twee.

Voor de kerk.

De kerk wordt aldoor weer naar het Woord geduwd. Om te blijven erkennen: de enige grond van ons heil, die legt Hij. Hij, Die via dat noodzakelijke lijden, de heerlijkheid is binnengegaan.

En Die daar bezig is om ook heerlijk te maken iedereen die dat Woord aanvaardt en beaamt.

De Heere Jezus die haalde alles uit het Oude Testament, want het Nieuwe was er nog niet.

Maar laat het dan voor ons duidelijk zijn: doe nooit negatief over dat Oude Testament.

Dat risico dat lopen we altijd. Daar zitten gedeelten in die spreken ons niet aan. En vanuit de omgeving wordt dat ook heel makkelijk gezegd: "ja, dat is 'maar' het Oude Testament."

Nee! Alleen al het feit dat het Oude Testament een aantal keren dikker is dan het Nieuwe, geeft aan, hoe belangrijk het is.

Doe er nooit negatief over, hoe mooi het ook is, dat we het Nieuwe Testament erbij gekregen hebben.

Maar, laat je door beide Testamenten ... Door beide Testamenten sámen, door dat ene Woord van God, laat je daardoor onderwijzen.

Zeg "ja" tegen die 'Onbekende'.

Tegen de bekende Gezalfde, Jezus.

Dan zal het ook voor gezalfden, gelovigen, naar de heerlijkheid gaan.

En zeker, deels op dezelfde manier als het bij Hem ging: door het lijden heen.

Daar moeten we ook niet van staan te kijken.

Zo Meester, zo leerlingen.

Zo Gezalfde, zo gezalfden.

Maar het gaat naar die heerlijkheid.

Het altijd samen met die Gezalfde zijn.

AMEN